

Kukkia ja kirjastoja Pjongjangissa - ystävyysvierailulla Pohjois-Koreassa

[05/07](#)

Osallistuin Suomi-Korea ystävyysseuran matkalle Korean demokraattiseen kansantasavaltaan (KDKT) 13.-21.4.2007. Mainiona matkanjohtajana toimi kokenut Korean-kävijä, ystävyysseuran puheenjohtaja dosentti **Esko H. Koskinen**. Länsimaiset tiedotusvälineet ovat luoneet KDKT:sta kuvan stalinistisena kehitysmaana, jossa orjuutetut ihmiset näkevät nälkää ja elävät alkukantaisesti. Suomi-Korea-seurassa ja KDKT:n Tukholman suurlähetystövierailuilla olen saanut maasta monipuolisempaa tietoa. Omin silmin näkeminen ja omakohtainen kokemus minulta kuitenkin puuttuivat ennen tätä matkaa.

Miljoonakaupunki Pjongjang

Matkaan lähdettiin Finnairin suoralla lennolla Pekingiin, josta jatkoimme vielä puolitoista tuntia Air Koryolla KDKT:n pääkaupunkiin Pjongjangiin. Pjongjangin kaupunkia on rakennettu hyvin voimakkaasti ja suunnitelmallisesti 1980-luvulla. Vanha Koguryo-dynastian aikainen pääkaupunki katosi lopullisesti viime vuosituhannella käydyissä sodissa. Uudelleenrakentamisen kokonaissuunnittelu ja selkeys ilmenee muistomerkkien ja rakennusten sijoittelussa, monumentaalisina aukoina ja tilavina katuina. Pääkaupungin keskustan luonnonkaunista sijaintia Taedong- ja Potong-jokien yhtymäkohdassa korostivat kadunvarsien vaaleanpunakukkaiset kirsikkapuurivistöt, keltakukkaiset koreanonnenpensaat ja silmujaan aukovat riippapajut ja neidonhiuspuut.

Rakennusten yleisin väri on harmahtava betoni, syrjäisemmät jalkakäytävät ja kadut kaipaivat kunnostusta. Talojen katoilla on mainosvaloja, mutta ne eivät houkuttele kuluttamaan tai ohjaa ostoksille, vaan kehottavat työskentelemään ahkerasti tai kunnioittavat johtajia ja ideologiaa. Lisää väriä katukuvaan tuovat lippurivistöt, julisteet ja suuret mosaiikkitaulut. Pjongjangin kaupungin alueella asuu noin 2,7 miljoona ihmistä. Korean demokraattisessa kansantasavallassa valtio tarjoaa asunnon ja ilmaisen koulutuksen kansalaisilleen. Pääkaupungissa asunnot ovat enimmäkseen kaksioita, joiden parvekkeilla usein viljellään kukkia ja vihanneksia, esimerkiksi tomaattia,

salaattia ja perinneruoka kimchin valmistuksessa tarvittavaa chiliä.

Auringonpäivä 15.4. - kansallinen juhlapäivä

Illan hämärtyessä siirryimme Kansalliskirjaston portaille katsomaan valtavaa, Kim Il Sungin aukiolle ja lähikaduille levittyvää suuren johtajan syntymäpäiväjuhlaa. Ilta alkoi mahtavimmalla koskaan näkemälläni, musiikin säestämällä ilotulituksella. Aukio täyttyi kymmenistä tuhansista juhlapukuisista tanssijoista; miehistä ja naisista, jotka esiintyivät tarkan koreografian mukaisesti musiikin säestyksellä ja valtavien lähirakennusten katoille asennettujen valonheitinten loisteessa. Esitykseen kuului myös akrobatianumeroita kentän keskiosassa, kaikki erittäin taidokkaasti ja täsmällisesti toteutettuina. Ohjelman loppupuolella osa katsojista vedettiin mukaan tanssin pyörteisiin. Tunnin mittainen esitys päättyi Kim Il Sungille omistettuun syntymäpäivälauluun ja, jos mahdollista, vielä aloitustakin komeampaan ilotulitukseen.

Edesmenneen presidentti Kim Il Sungin (1912-1994) merkkipäivää juhlistettiin myös Kimilsungia-kukkanäyttelyllä. Kimilsungia on Dendrobium-sukuun kuuluva indonesialaista alkuperää oleva lilakukkainen orkidealaji, jota nykyisin viljellään kasvihuoneissa joka puolella Korean demokraattista kansantasavaltaa. Kaksikerroksien hallin näyttelyssä olivat esillä komeimmat kukkivat yksilöt sekä runsaasti muita kukkia ja viherkasveja kauniina asetelmina. Maan nykyiselle johtajalle nimetty Kimiljongilia, huomiotaherättävän suurikukkainen begonialajike on kehitetty risteyttämällä useita eteläamerikkalaisia alkuperäislajikkeita. Valkokukkaista, tuoksuvaa Korean kansalliskukkaa (*Magnolia sieboldii*) näimme muutamia kaupungin puistoissa. Suomenkielinen nimi, pensasmagnolia, ei oikein sopinut näille yksilöille, jotka olivat useita metrejä korkeita puita.

Monipuolinen turistiohjelma

Koko kymmenpäiväinen vierailumme oli täyttä "turistityötä", kiertelimme aamusta iltaan isäntiemme kanssa muutamissa tärkeimmissä Pjongjangin nähtävyyksissä ja teimme päiväretkiä rannikolle, maaseudulle ja vuoristoon.

Tutustuimme korealaiseen perinteiseen ja nykypäivän maalaustaiteeseen Kim Il Sungin aukion laidalla olevassa taidemuseossa. Korean viisituhatuotista historiaa tunnutaan arvostettavan hyvin paljon. Meille järjestettiin mahdollisuus tutustua myös kahteen Koguryon-dynastian aikaiseen hauta-

alueeseen, jotka molemmat oli entisöity ja hyväksytty Unescon maailmanperintökohteiksi vuonna 2004.

Kolmen vallankumouksen satahehtaarisella näyttelyalueella kerrottiin kansan saavutuksista ideologian, tekniikan ja kulttuurin saroilla. Meille esiteltiin raskaan teollisuuden osastolla mm. voimalaitos- ja kaivostoimintaa, kemianteollisuutta sekä ajoneuvoteollisuutta. Pjongjangin kaduilla näkyi käytössäkin kotimaassa valmistettuja raitiovaunuja ja autoja. Saturnuksenmuotoisessa elektroniikkateollisuuden esittelyhallissa näimme multimediaesityksen KDKT:n avaruustutkimuksesta.

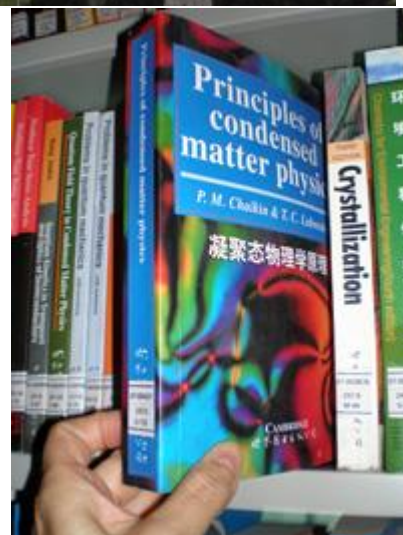
Matkaohjelmaamme kuului tutustuminen Kansainvälisen ystävyyden näyttelyyn Myohyang-vuorella, vierailu Kim Il Sungin koreansodanaikaisessa komentopaikassa Konjirin alueella, vierailu paikallisessa koulussa, metroajelu sekä retki Nampon satamakaupungin kautta Länsimeren padolle. Nampon alueella sijaitsee myös täysimittainen golf-kenttä, jossa järjestettiin vuonna 2006 ensimmäinen kansainvälinen golf-turnaus. Varsinainen kohteemme oli kuitenkin Länsimeren pato, joka rakennettiin vuosina 1981-1986 estämään suolaisen meriveden nouseminen vuorovesi-ilmiön vaikutuksesta Taedong-joen alajuoksulle. Kahdeksan kilometriä pitkän padon päällä kulkevat sekä rautatie, maantie että jalkakäytävät. Joen suistoalueella olevaa, aiemmin meriveden peittämää maata on huuhdeltu makealla vedellä ja puhdistetut alueet on otettu viljelykäyttöön.

Kirjastoja

Kaunis korealaistyylinen kansalliskirjasto (*Grand people's study house*) sijaitsee Pjongjangissa keskeisellä paikalla Namsan-kukkulalla Kim Il Sungin aukion laidalla. Kirjaston kokonaispinta-ala on yli 100 000 m², kirjoja on yli 30 miljoonaa ja päivittäinen kävijämäärä on noin 12 000 henkilöä.

Itselleni ammatillisesti mielenkiintoisin tutustumiskohde oli Kimchaekin teknisen yliopiston elektroninen kirjasto. Upouuden kirjastorakennuksen varustelutaso häikäisi. Kirjasto on yliopiston opiskelijoiden,

opettajien ja tutkijoiden käytössä ja sisäänpääsy tapahtuu magneettikortilla. Kirjastoluetteloa voi selata ja käyttää tietoaaineistojen hakuun ala-aulan lukuisilla päätteillä, lisäksi muutama pääte on sijoitettu myös lukusaleihin. Suurin osa kirjoista on lainattavissa, osa käsikirjoina lukusaleissa. Lahjoituksina saadut aineistot oli koottu erilliseen saliin. Kiina, Venäjä ja useat länsimaiset kustantajat (mm. McGraw-Hill) olivat lahjoittaneet luonnontieteellistä ja teknistä oppikirjallisuutta.

Digitaalisten paikallisaineistojen käyttöä varten on useita tietokoneluokkia. Kirjaston toimintoja ja tiloja esiteltiin alakerrassa upealta plasmanäytöltä, jonka vertaista en ole nähnyt missään suomalaisessa kirjastossa. Elektroninen aineisto käsitti noin 11 miljoonaa dokumenttia. Aineistot toimivat paikallisverkoissa, mutta kirjastossa voi rajoitetusti käyttää myös internettiä.

Erityisen vaikutuksen teki elektroninen luentosali, josta luento on mahdollista välittää myös muihin yliopistoihin tai seurata niissä pidettävää luentoa. Tosin tämän salin päätteineen kerrottiin olevan vasta koekäytössä. Kimchaekin yliopisto on erikoistunut tietotekniikkaan. Lisäksi siellä opiskellaan fysiikkaa, geologiaa ja useita teknisiä tieteitä mm. kemiantekniikkaa.

Tietotekniikkaa käsittelevät kirjat olivat uusia, pääosin korean tai englanninkielisiä. Kirjastoluettelon hakupäätteet toimivat Windows-pohjaisina, mutta Linuxia käsitteleviä oppikirjoja oli paljon. Linus Torvaldsin kotimaan ja ansiot tiesi jopa oma oppaamme, herra Ri. Korean demokraattisessa kansantasavallassa on kehitetty Linuxin avoimesta lähdekoodista oman korealainen versio. Maassa panostetaan voimakkaasti tietotekniikkaan ja ohjelmointiosaaminen on kasvanut erääksi merkittävistä ventialoista.

Ajatuksia herätti matkan aikana pohjoiskorealaisten vaatimaton mutta omanarvontuntoinen elämäntapa. KDKT:n yhteiskunnan elämänarvot, toisin kuin meillä länsimaissa, eivät perustu kerskakulutukselle ja tuhlaamiselle.

Teksti ja kuvat:
FT Kaija Sipilä
informaatikko
Kumpulan tiedekirjasto